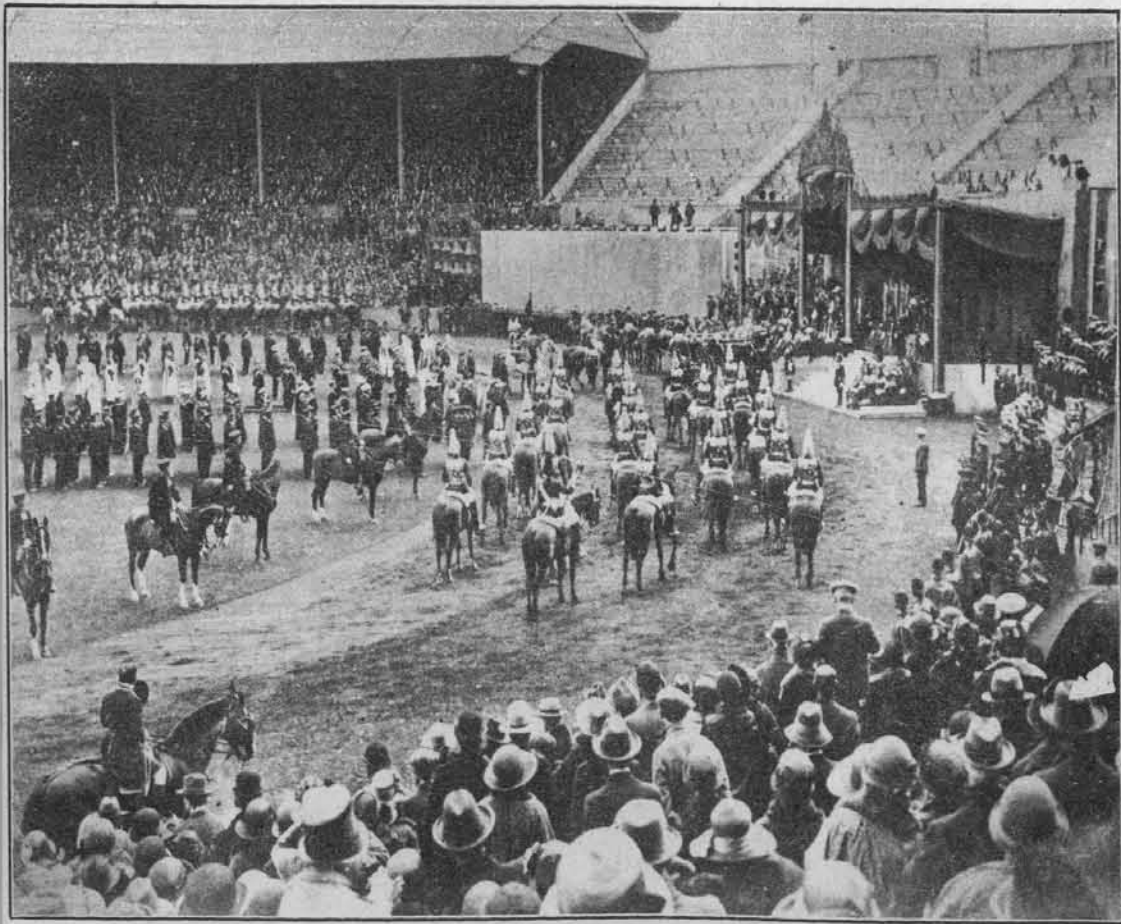

Mustrirani Slovenci

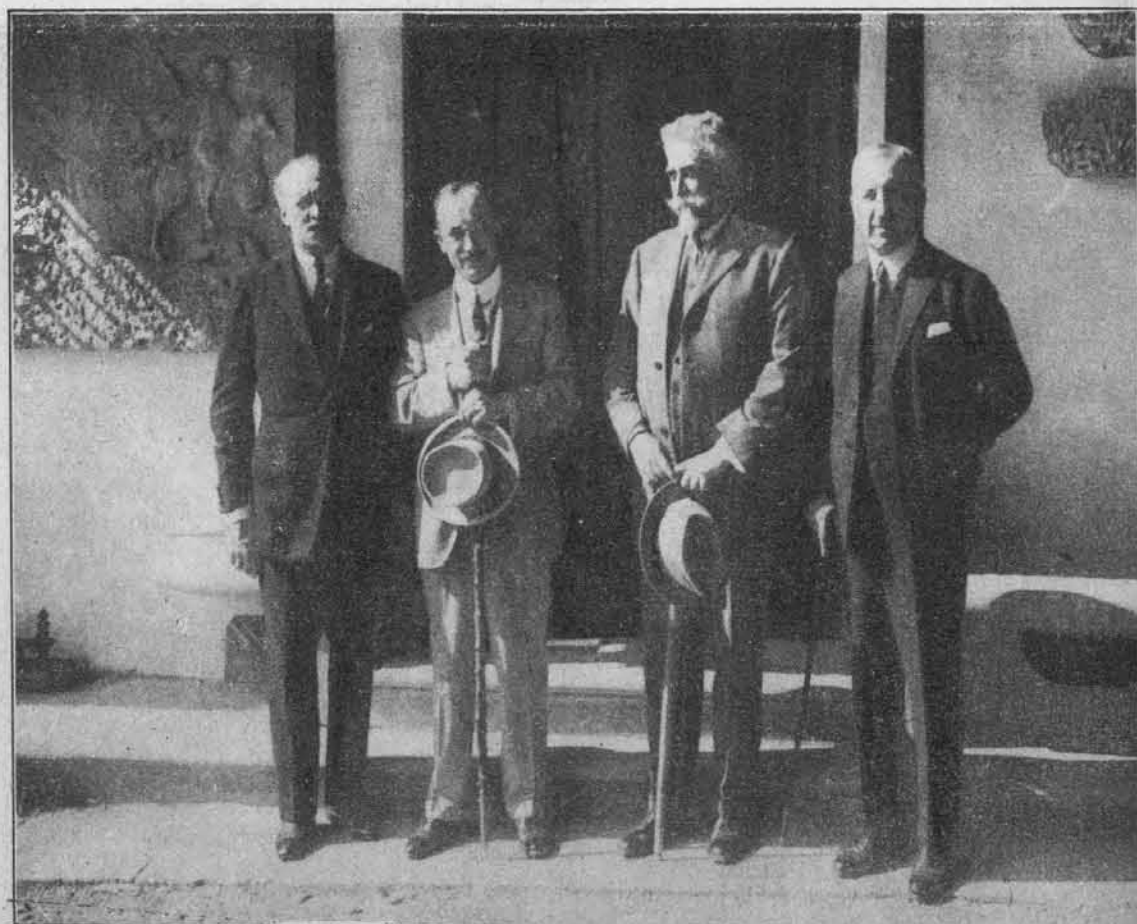
Grob neznanega vojaka v Parizu.

o katerem bomo o priliki vsakih uradnih prireditvah, ki se vršijo v Parizu. Slika nam predstavlja poklonitev alzaško-lotarinških zastopnikov pred grobom.

K zopetni otvoritvi velikobritanske svetovne razstave v Wembleyu.

Defiliranje mimo kraljevega para v stadionu razstave.

S sestanka male antante v Bukarešti,

ki se je vršil pred kratkim. Na sliki vidimo (od leve na desno): romunskega zun. ministra M. Duca, češkega zun. ministra E. Beneša, romunskega min. predsednika M. Bratianuja in našega zun. ministra Momčila Ninčiča.

Princ Jurij Karadjordjević,

brat našega kralja, o katerem smo nedavno brali, da je obolel.

Salih Baljić,

odličen poslanec Jugoslov. muslimanskega kluba ter velik in iskren prijatelj Slovencev.

Dr. Ninko Perić,

bivši minister za soc. politiko in za pravosodje ter sedanjí predsednik verifikacijskega odbora, znan po svoji korektnosti in poštenosti.

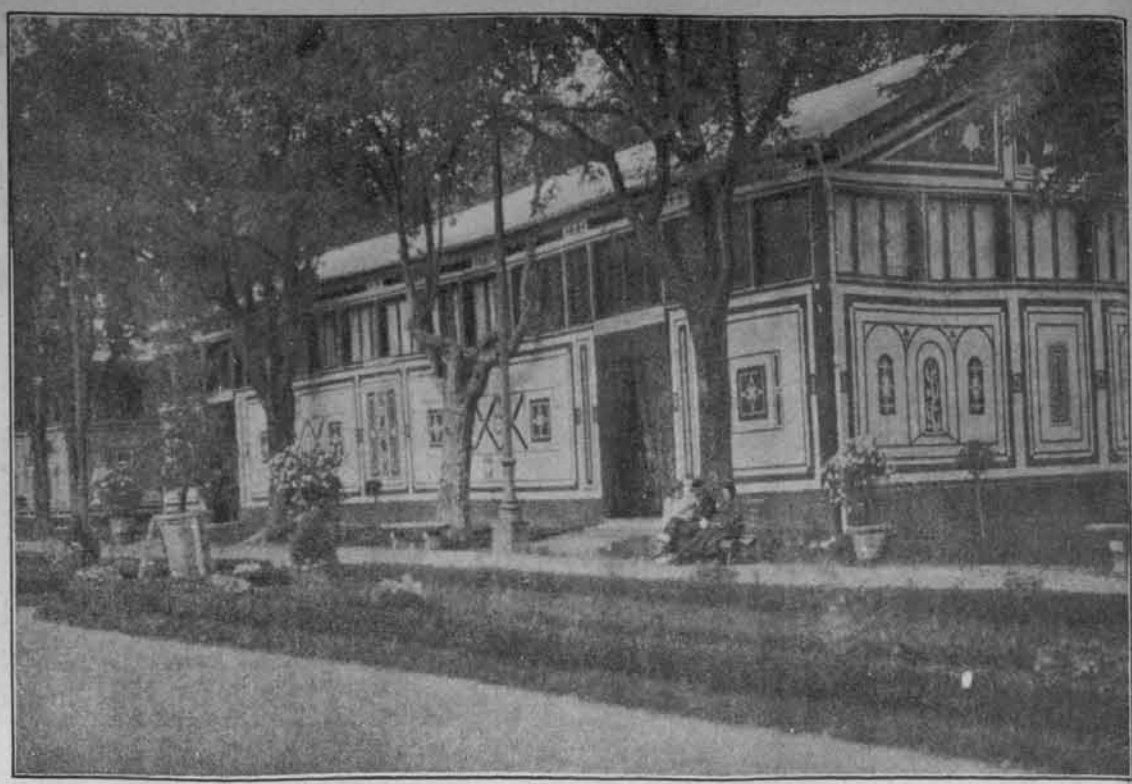
† Dr. Ivan Žolger,

edini slovenski minister v bivši Avstriji in profesor mednarodnega prava na ljubljanski univerzi, ki je dne 16. maja t. l. po dolgem bolehanju umrl.

S VI. razstave Nar. galerije v Ljubljani.

Pogled na srednjo razstavno dvorano s kiparjem L. Dolinarjem (X) in slikarjem A. G. Kosom (XX), ki sta razstavila skupno z bratoma Dobrovič dolgo vrsto najodličnejših svojih umetnin.

Jugoslovanski paviljon na mednarodni razstavi knjig v Florenci.

Michelangelo: David.

Michelangelo: Medicejska grobnica.

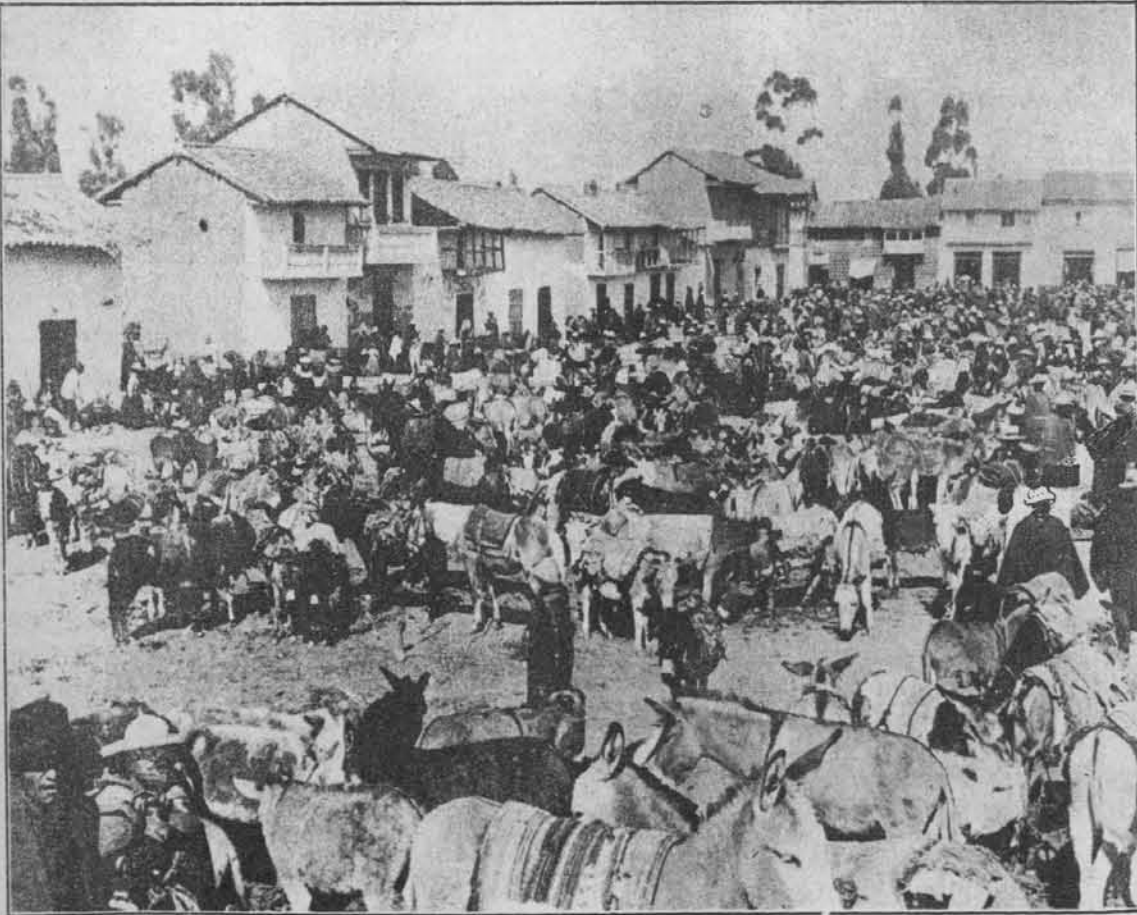
Ljubljansko umetnostno-zgodovinsko društvo je priredilo od 3.—10. maja t. l. poučni izlet v Italijo. Zgorajšnji sliki sta posneti na navedenem izletu. Na prvi sliki vidimo vse izletnike, na drugi pa člane umetnostno-zgodovinskega seminarja slovenske univerze v Ljubljani.

Cerkniško jezero ob solnčnem zahodu.

Letos je Cerkniško jezero izredno lepo zalito, kakor že dolgo let ne. Zgorajšnjo sliko je posnel na velikonočni ponedeljek g. P. Kunaver.

Iz življenja izumirajočih Indijancev v Južni Ameriki.

Sejem z mulami v Nuancayo (Peru), središču južnoameriških Indijancev.

Šotor poglavarja nekega indijanskega rodu.

Indijanska »ladja« na južnoameriški reki.

Lame, najdragocenejše imetje Indijancev, ki jim dajejo hrano in obleko ter služijo za nosače.

Indijanci po vsej Ameriki izumirajo. V Severni Ameriki so jih stoletja iztrebljevali Angleži in Francozi, v Južni Ameriki pa Španci in Portugalski tako, da živi danes le nekaj raztresenih rodov še, ki štejejo pogosto komaj po par tisoč duš ali pa celo le nekaj stotin. Nekoč tako ponosno indijansko pleme so nam slikali Angleži in Španci vedno kot nekake divjake, da bi opravičili svoje nečloveško divjanje proti njim, toda danes je dognano, da splošno odlikuje Indijance nenavadna plemenitost značaja. Nekaj jih je spričo preganjanja že povsem klonilo in živijo kot bedni delavci po farmah in pri večjih zgradbah, večina pa nadaljuje svoje svobodno življenje po bolivijskih in peruanskih pragzdih, sovražech belo pleme, ki jim je skušalo vcepiti svojo »kulturo« in »civilizacijo« — z mečem in žganjem.

Slovenska upodabljaljoča umetnost: Maksim Gaspari.

Lastni portret iz l. 1920. (olje).
Last g. vet. nadz. Zadnikarja.

Lastni portret iz l. 1905. (olje).
Last g. vet. nadz. Zadnikarja.

Portret ravnatelja F. Tume
iz l. 1906. (olje), last g. A. Lajovica.

Portret umetnikove hčerke Vide
iz l. 1920. (olje), last g. slikarja.

Marija v znamenju
iz l. 1914. (tempera), last ge. Wessnerjeve.

Pomlad
iz l. 1906. (akvarel), last g. Zadnikarja.

Kožuharji
iz l. 1916. (tempera), last g. dr. Breskvarja.

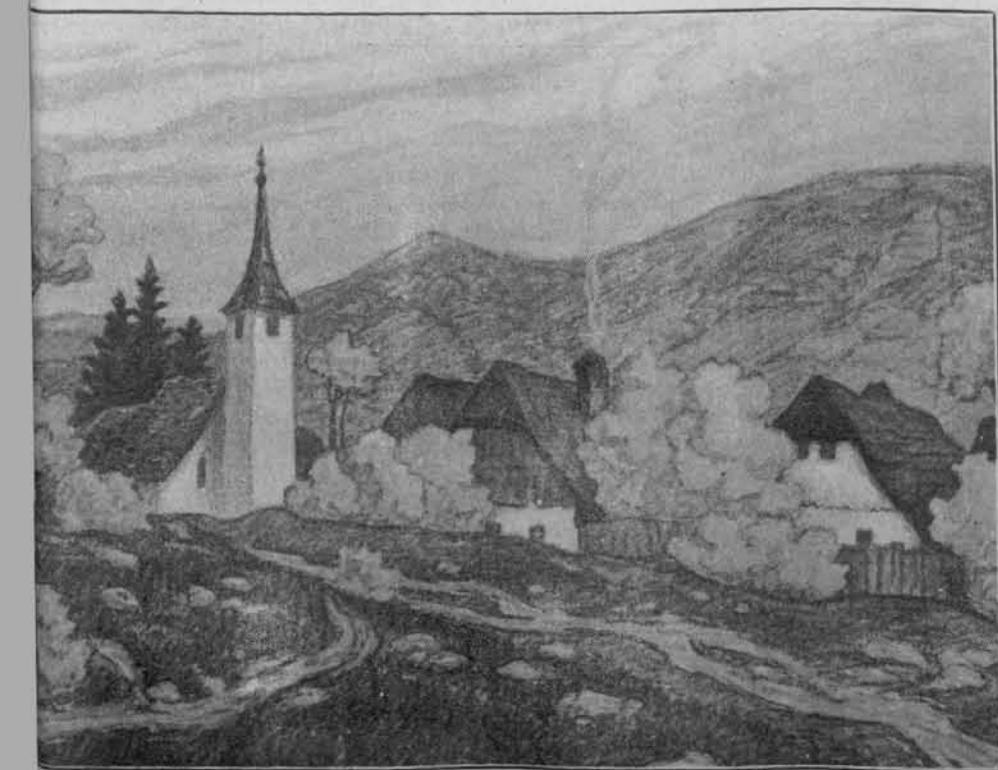
Tihožitje
iz l. 1920. (olje), last g. I. Albrehta.

Madona
iz l. 1922. (kolorirana risba), last g. Koritnika.

Sejalec
iz l. 1925. (akvarel s tempero), last slikarjeva.

Pokrajina
iz 1923 (akvarel s tempero), last ing. dr. Kassala.

Koroški motiv
iz l. 1920. (akvarelna risba), last g. A. Lajovica.

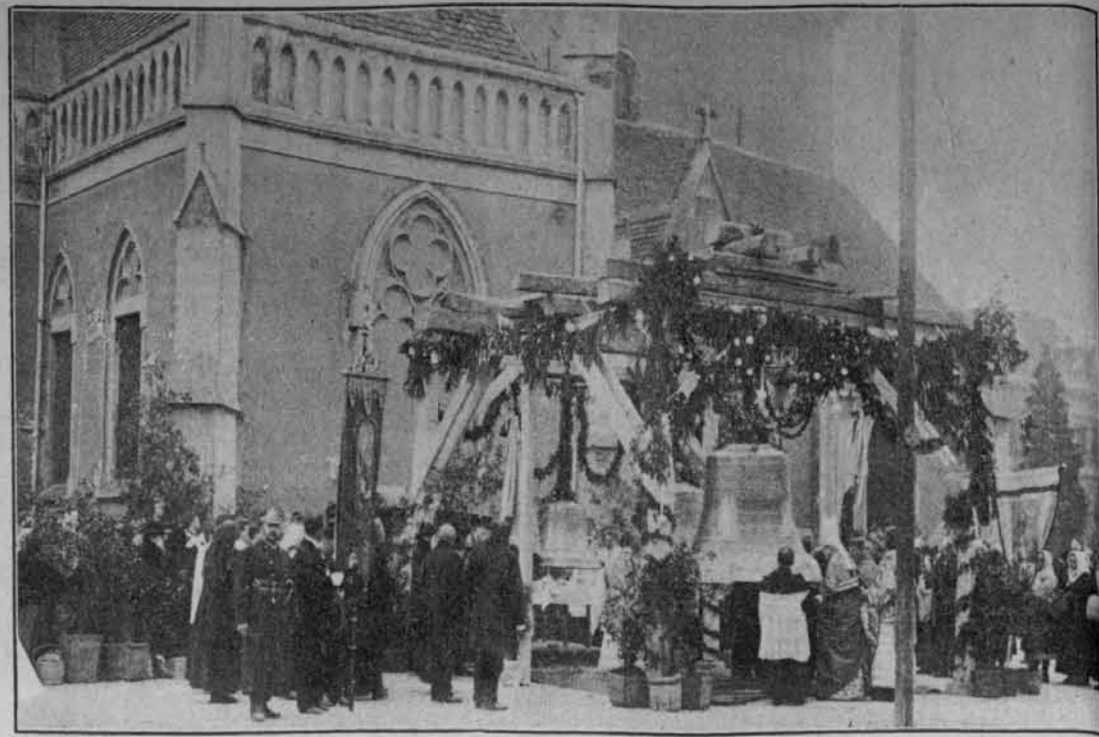
Maksim Gaspari, ta naš nedvomno najpopularnejši upodabljaljoči umetnik je bil rojen l. 1883. v Selščku pri Cerknici. Po končani ljudski šoli so ga poslali starši v Kamnik učiti trgovine. Ker je imel pa že od otroških let več veselja do slikarstva, je odšel l. 1899. na ljubljansko umetno obrtno šolo, kjer se je učil pri prof. Veselu. Odtod je šel na dunajski grafični zavod, leto nato je prestopil v umetnostno akademijo k prof. Bacherju, l. 1907. se je pa podal v Monakovo, kjer so študirali dotlej vsi najodličnejši slovenski umetniki. L. 1908. se je vrnil v domovino, živel nato tri leta v Kamniku, od l. 1911. pa živi stalno s svojo rodbino v Ljubljani.

Samostojno je začel ustvarjati že na Dunaju kot član »Vesnel, ki je stremela za uveljavljenjem slovenske narodne umetnosti in temu cilju je ostal zvest vseskozi kot ilustrator in slikar. Prodril je kakor nihče med slovenskimi umetniki v bistvo naše ljudske umetnosti ter v narodno dušo, kakor se izraža v narodni pesmi in pripovedki ter v narodnih običajih. Njegovo najbolj priljubljeno torišče je narodno življenje, prazniki in idila deklishe in fantovske ljubezni, zato je postal tudi najbolj znan in priljubljen v najširših plasteh slovenskega naroda.

Njegova nešteta dela so raztresena križem Slovenije ter tudi preko njenih meja v izvorniku in opetovanih reprodukcijah. Udejestvuje se uspešno in samoniklo v dekorativni, plakatni in karikaturni stroki, toda njegovo umetniško udejestvovanje nikakor še ni zaključeno.

Mlade likarice v Marijinem domu v Kočevju.

Bagoslovitev največjega zvona v Sloveniji, t. j. onega za mariborsko stolnico, dne 21. decembra l. 1924., ki tehta okroglo 3900 kg.

G. Jožef Lorber iz Žalca s svojima »rejenčkoma«.

Spomenik padlim vojakom v Grajski vasi v Savinjski dolini.

Najstarejša godba v Sloveniji je ona v Mengšu, ki je slavila lansko pomlad svojo petdesetletnico. Vodja godbe je mengiški župan g. P. Lipar, spredaj sedeči »civilisti« so pa še živeči ustanovitelji godbe.

Pomladanske politične sanje in želje.

» — — — Pašič Stipo — Stipa Binčka — Bine Pucelja — Pod goro — pod to goro zeleno — — «.
(Prosto po slov. narodni pesmi.)

Najnovější šport v Ameriki je dirkanje z vozovi po antičnem načinu.

Knjižgoveznica K. T. D.
v Ljubljani, Kopitarjeva ulica 6/II.

priporoča

p. n. trgovcem s papirjem svojo veliko zalogo vsakovrstnih poslovnih knjig.

Črtanje
knjig po osebni želji, kakor tudi vezava, se izvrši v najkrajšem času ter po zmernih cenah.

Slika ene največjih učilnic s »Pfaffovimi« šivalnimi stroji v Afriki. »Pfaff« šivalni stroji, ki so znani med vsemi najboljši, se dobe v Sloveniji pri tvrdki Ign. Vok, Ljubljana, Sodna ulica 7, Novo mesto, Glavni trg, ali v Celju, Kralja Petra cesta 33.